

- orzeczenie o niezgodności z prawem decyzji o wyłączeniu do odrębnego rozpoznania rachunków Scottish Executive Environment and Rural Affairs Department (Szkockiego Departamentu Wykonawczego do Spraw Środowiska i Obszarów Wiejskich), w zakresie, w jakim jest ona oparta na zarzucie niezgodności z metodą badań losowych ustaloną w Wytycznej nr 8 Dyrekcji Generalnej VI Komisji (Rolnictwo) w lipcu 1998 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja Komisji 2004/451 zapadła w ramach rozporządzenia Rady (WE) 1258/1999⁽¹⁾ w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej. Zaskarżony art. 2 zawiera decyzję Komisji o wyłączeniu, między innymi rachunków agencji płatniczych wskazanych przez stronę skarżącą i objęciu ich osobną decyzją w sprawie rozliczenia.

Strona skarżąca podnosi, że w stosunku do tych agencji decyzja o wyłączeniu ich rachunków do odrębnego rozpoznania zapadła tylko i wyłącznie na tej podstawie, że metoda badań losowych stosowana przez United Kingdom's National Audit Office (Krajowy Urząd Audytowy Zjednoczonego Królestwa) dla sporządzenia sprawozdania finansowego i świadectwa odnośnie rachunków za rok 2003 odbiegała od metody badań losowych zaleconej w Wytycznej nr 8.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca stwierdza po pierwsze, że Komisja nie posiada kompetencji prawnych, aby żądać od krajowych jednostek certyfikujących dostosowania metodologii do zaleconej w Wytycznej, jeżeli jednocześnie uznaje kryteria sformułowane w rozporządzeniu 1258/1999 oraz w rozporządzeniu 1663/1995⁽²⁾ za spełnione. Ponadto strona skarżąca podnosi, że Komisja przekroczyła swoje kompetencje dokonując wykładni własnej Wytycznej jako wiążącej zasady prawnej. Jeśli nawet Sąd miałby uznać wbrew twierdzeniu strony skarżącej, że Wytyczna może, co do zasady, ustanowić wiążącą zasadę prawną, strona skarżąca argumentuje, że wytyczna jest co najmniej niejednoznaczna i że wykładnia dokonana przez Komisję narusza zasadę pewności prawa. Strona skarżąca twierdzi również, że z perspektywy genezy tego zagadnienia postępowanie Komisji zmierzające do narzucenia własnej wykładni Wytycznej nr 8 jest sprzeczne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Ponadto usiłowanie przez Komisję sprawowania kontroli nad sposobem, w jaki United Kingdom's National Audit Office przeprowadza kontrolę jest zdaniem skarżącego sprzeczne z zasadą pomocniczości wyrażoną w art. 5 TWE i zawartą art. 3 ust. 1 rozporządzenia 1663/95. Na koniec, strona skarżąca stwierdza, że na wypadek, jeśli Komisja dowodziłaby, że u podstawy jej decyzji znalazły się inne względy, decyzja ta byłaby obciążona oczywistym błędem w ocenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 30.4.2003, str. 123.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 0103 – 0112.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Dz.U. L 158, z 8.7.1995, str. 6.

Skarga wniesiona dnia 15 lipca 2004 r. przez Krisa Van Neyghema przeciwko Komitetowi Regionów

(Sprawa T-288/04)

(2004/C 251/47)

(Język postępowania: holenderski)

Dnia 15 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komitetowi Regionów przez Krisa Van Neyghema, zamieszkałego w Tienen (Belgia), reprezentowanego przez Dirka Janssensa, adwokata.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji 87/03;
- uchylenie wszelkich decyzji związanych z powyższą decyzją lub z niej wynikających;
- zaszeregowanie skarżącego do stopnia B 1, jednakże co najmniej do stopnia B 4/4;
- obciążenie Komitetu Regionów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący jest urzędnikiem w Komitecie Regionów od dnia 1 grudnia 2002 r. Kwestionuje on decyzję z dnia 26 marca 2003 r., na podstawie której został on ostatecznie zaszeregowany do stopnia B 5, szczebel 4.

Na uzasadnienie swojej skargi skarżący powołuje się na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji, naruszenie art. 5 ust. 3, art. 31 oraz art. 32 Regulaminu pracowniczego oraz naruszenie zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona 19 lipca 2004 r. przez Caremar S.p.A. i innych przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-292/04)

(2004/C 251/48)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 19 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Caremar S.p.A. i innych, reprezentowanych przez adwokatów Gian Michele Roberti, Alessandro Franchi i Guido Bellitti.

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w której uznaje dotacje na zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych udzielone Caremar, Toremar, Siremar i Saremar, za pomoc w rozumieniu art. 87 Traktatu,
- w razie nieuwzględnienia powyższego wniosku, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w której uznaje dotacje na zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych udzielone Caremar, Toremar, Siremar i Saremar, za nową pomoc, a nie pomoc istniejącą,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do przedstawionych w sprawie T-265/04 *Adriatica di Navigazione i inni/Komisja* (¹).

(¹) Jeszcze nie publikowana w Dz.U. Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie przez Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, z siedzibą w Jaén (Hiszpania), reprezentowane przez José Francisca Vázquez Medinę, letrado przy Ilustre Colegio de Jaén.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności – ipso iure – art. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 864/04;
- odłożenie decyzji w przedmiocie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca zaskarża ww. przepis w zakresie, w jakim dodaje on, wyłącznie dla oliwy z oliwek, rok 1999/2000, do pozostałych trzech lat przewidzianych dla innych rolników (2000/2001, 2001/2002 i 2002/2003), w celu ustalenia wsparcia bezpośredniego dla producentów.

Na poparcie swoich żądań strona skarżąca utrzymuje, że przepis ten, poza tym, iż brak jest do niego uzasadnienia, przez co narusza obowiązek uzasadnienia aktów prawnych, jest dyskryminujący dla określonych regionów i bardzo licznych rolników, ze względu na to, że w roku 1999/2000 w Andaluzji, a zwłaszcza w Jaén, produkcja była bardzo niska. W ten sposób, przez sam fakt, że przy obliczaniu wsparcia uwzględnia się ten rok, plantatorzy oliwek z Jaén, wraz z innymi plantatorami oliwek z Kordowy i Grenady, poniosą poważną szkodę majątkową, a tym samym zostaną poddani dyskryminacji.

Wreszcie, strona skarżąca zarzuca jednoczesne nadużycie władzy.

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez Cristóbal Gallego Martíneza, Benita Garcíę Burgosa i Antonia Parrasa Rosę przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie przez Cristóbal Gallego Martíneza, Benita Garcíę Burgosa i Antonia Parrasa Rosę, zamieszkałych w Jaén (Hiszpania), reprezentowanych przez letrado en ejercicio José Francisca Vázquez Medinę, abogado del Ilustre Colegio de Jaén.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności – ipso iure – art. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 864/04;
- odłożenie decyzji w przedmiocie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty zostały już przytoczone w sprawie T-295/04.

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich Republika Włoch reprezentowana przez avvocato dello stato Antonio Cingolo wniosła skargę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Komisji nr C(2004) 1812 z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie sprzeczności z prawem i nakazu windykacji pomocy udzielonej przez Włochy (w rozumieniu ustawy nr 394 z 1981 r.) na rzecz WAM s.p.a. w formie obniżenia odsetek na kwotę 104.313,20 Euro począwszy od 24 kwietnia 1996 oraz na kwotę 106.366,60 Euro począwszy od 9 listopada 2000 r. (pomoc państwa nr C 4/2003/ (ex NN 102/2002),